HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ורמינהי עיר שכבשוה כרקום כל כהנות שבתוכה פסולות אמר רב מרי לנסך אין פנאי לבעול יש פנאי: **מתני'** [ה] האומנין של ישראל ששלח להם עובד כוכבים חבית של יין נסך בשכרן מותר לומר[ג] תן לנו את דמיה משנכנסה לרשותן אסור: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב [ד]מותר לאדם לומר לעובד כוכבים צא והפך עלי מגת המלך מיתיבי [ה]אל יאמר אדם לעובד כוכבים עול תחתי לעוצר אמר ליה רב עול תחתי לעוצר קאמרת הא לא דמיא אלא להא [ו]אבל אומר לו מלטני מן העוצר: **מתני'** [ז]המוכר יינו לעובד כוכבים פסק עד שלא מדד דמיו מותרין מדד עד שלא פסק דמיו אסורין: **גמ'** [ח]אמר אמימר [ט]משיכה בעובד כוכבים קונה תדע דהני פרסאי משדרי פרדשני להדדי ולא הדרי בהו רב אשי אמר [י] לעולם אימא לך משיכה בעובד כוכבים אינה קונה והאי דלא הדרי בהו [יא]דרמות רוחא הוא דנקיטא להו אמר רב אשי מנא אמינא לה מדאמר להו רב להנהו סבויתא כי כייליתו חמרא לעובדי כוכבים שקלו זוזי מיניהו והדר כיילן להו ואי לא נקיטו בהדייהו זוזי אוזיפונהו והדר שקילו מינייהו כי היכי דתיהוי הלואה גבייהו דאי לא עבדיתו הכי כי קא הוי יין נסך ברשותייכו קא הוי וכי שקילתו דמי יין נסך קא שקילתו ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה מדמשכה ומה שמניח לפיה מפרדסני דפרסאי אין זה כ"ש ממגע בעלמא שמנגב לפותיהם מן הפרסיים שמיגס מוזיגס תחר המשיכה ש"מ שכך הלין: **פרדשני** דורונות ולא הדרי בהו. מלמד שנתנו במשיכה כ"ש מתפוסת הנתפוסים מי שיש לו כור חטים כו' [ל] פי' בקונטרס זה עיקר לדיעה קמא קני במתנה הוא והוא נא לומר דמשיכה קונה במקח וממכר ותורי"י דלפי' למ"ד אינה קונה כרב אחא בסמוך ה"מ כגון דמיכר כספא אבל במניחה ומתנה לדיכא כספא כ"ע מודו דקני במשיכה או בהגבהה: **רב אשי אמר משיכה בעובד כוכבים אינה קונה.** לפ"ז לדיוקיו בעלמא קאמר רב אבל לפי המסת כדאמרינן במסכת בכורות פרק ג' (שם:) דקאמר רב אבל מדרישא משיכה אינה קונה סיפא נמי משיכה אינה קונה אלמא הכי גרסינן ס"ל לרב אבל הלכך ל"ג במילתא דרב אבל לעולם אימא לך בפ"ק דמציעא ס"ל קי"ל כתניתא דרב אבל בתרא הוא ליה הלכתא כוותיה בהאי אלמא קי"ל כתניתא דאמר במשיכה בעובד כוכבים קונה דס"ל כר' יוחנן דאמר יוחנן כלפריסיים והלכה כרבי יוחנן לגבי רשב"ל ופלוגתא (ב) היא דר' יוחנן פרק הזהב (ב"מ מז:) ר' יוחנן סבר מעות קונות דבר תורה וס"ל לדידיה דרשינן לעמיתך בכסף ולעובד כוכבים במשיכה ורשב"ל סבר משיכה מפורשת מן התורה בישראל וס"ל דרשינן לעמיתך במשיכה ולעובד כוכבים בכסף והכי מוכח בבכורות והלכך משיכה בעובד כוכבים קונה כר' יוחנן ופ"ג דרבא קאמר התם פ' הזהב קרא ומתניתין מסייע לרשב"ל לפ משום דס"ל לרבא כרשב"ל אבל מ"מ לפ קשיא לר' יוחנן דרבי יוחנן אמר שפיר כדפי' התם ותדע דהכי הוה כדפי' לעיל משום דרבא סבר כרשב"ל קאמר הכי שהרי רבא גופיה פסיק פרק החולץ (יבמות ו. ושם) כרשב"ל לגבי ר' יוחנן בחלת חמיצ להו התם אבל בעלמא בכל המקומות הלכה כר' יוחנן ומה היה קובר רבא כרשב"ל דהא בהגיה דמשיכה מפורשת מן התורה פ"ק ס"ל למיכתביה התם וליכא למימר דלעיל מה שכתבתיה משום דמתניתין מסייע ליה לרשב"ל דהא בהגי תלת דקתניא התם חיכא דמיית דכוותיה דרשב"ל ופ"ה קתניא לה התם עלה ודאי סבר כר' יוחנן בהגיה דמעות קונות בישראל פ"ק דעובד כוכבים במשיכה כדפי' פ"ק המקנה בהמה לעובד כוכבים כדי לפוטרה מן המכורה צריך שימשכנה העובד כוכבים וכבר סגי בלח כפף מיהו רש"י פי' במשיכה אינה קונה בעובד כוכבים עלה כפף לתין הלכה כר' יוחנן עלה דרשב"ל משום דרבא ס"ל כוותיה דהזהב משיכה קונה קל"ל דרשב"ל פ' שני (ג) בשמיה דר' חושעיא ופ' החולץ אינו זוכה עלה הנהו דקתמר רשב"ל משמיה דרפ"ה דה"ק לא קל משיכה בשמיטה מתחילה ועד סוף דפ' השותפין (חולין דף כט:) משום דמשמיה דלוי סבר ממרה רבי שמעון בן לקיש (ד) והכולה לחזר לדברי רש"י ור"ת המקנה בהמה לעובד כוכבים לפוטרה מן המכורה צריך שיתן העובד כוכבים כסף וגם משיכת העובד כוכבים בשמיטת אז לרשותו של עובד כוכבים שהוא שלו ואם אין לו רשות לעובד כוכבים מקנה לו בישראל מדר בגיתו והעובד כוכבים יעגל ויפתח דבהכי קני ליה לרשות כדאמר בגיטין פ' הזורק (דף עז:) ותיחוד ופתח ואמ"כ ימשוך העובד כוכבים בהמה לאותו חדר ובכורות פ"ק (דף ג.) פליגי אמוראי מה צריך שיקנה העובד כוכבים מן הבהמה אימא מ"ד שצריך שיקנה דבר שעושה אותה טרפה ואימא מ"ד אפי' חזנו וגרמא להחמיר ולהקנות לעובד כוכבים דבר שעושה אותה טרפה כגון הריאה והרגל מן הבהמה או מן העובר כשהיא מעוברת אמנם ס"ל שיתן העובד כוכבים מעות שהוא הרגל והריאה עלה סגי שיקנה בפרוטה ועל"פ שעוד יותר כפלים אפ"ה אין לחוש משום גיטול מקח שאין שהדי בישראל שיראו גמר ומקני לעובד כוכבים כדי להפטר מן (ה) הבהמה: **שכילו** זוזי מינייהו והדר ביילו להו כו' **ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה מדמשכה עובד כוכבים קנייה כו' לא צריכא דבייל ורמי למנא דעובד כוכבים.** פירוש אפי' לעולם משיכה בעובד כוכבים קונה כדפי' וה"ק ר"ת כיון דמשיכה בעובד כוכבים קונה אפ"ה אין מעות קונות ואפ"ה היה מועיל המעות שהיו נותנים מתחלה מ"מ הוי יין נסך ברשותו של ישראל מיד שנגע בו ועדיין הוי של עובד כוכבים עד שימשכנו כיון דמשיכה קונה ולא מעות ומיד שנגע בו העובד כוכבים נעשה יין נסך ברשות ישראל

כרקום. (ג) מתרגמינן מלור [דברים כ] כרקומין: **לא לנסוך.** המעלות בתוכה פסולות לנעליהן דאסתם כהן לסקורה לף נתוקם אבל אסתם ישראל לא. הא הכא דאסתם מלחמה היא ותקני לסקורות דיש פנאי לבעול: **לנסך אין פנאי.** דילמ׳ סיסוק לא תקיף להו וטרודין במלחמה: **לבעול יש פנאי.** לתקיף להו ילרייהו: **מתני' מותר לומר לו תן לנו את דמיה.** דהא לא קנו לה והוא אינו חייב להן אלא מעות ותניא לעיל (דף סד.) ישראל שנותנ בעובד כוכבים ובניה לו מנה מכר עבודת כוכבים ובניה לו יין נסך ובניה לו מותר: **גמ' לא והפך עלי מגת המלך.** מרנוע שהיו נותנין מתבואותיהן ומבהמותיהן (ד) עישור וישראל זה שחייב לתת למלך יין מותר לומר לעובד כוכבים הפך עלי מע"ג דקא יהיב הפי עובד כוכבים יין נסך והפי ישראל הוא פרעיה דמיה כיון דהוה מני לסלוקי לשלימת דמלכא בזוזי כי יהיב ליה עובד כוכבים יין נסך לאו שלוחיה דישראל הוא: **עול תחתי לעוצר.** היכנס במקומי להפיס את השוטר כמו זה יעלור בעמי (שמואל ג טו). ל"ג לשון אוצר שממונה על תוגרות יין ושמן של מלך לגבות ולאוצר: **עול תחתי קאמרת.** כיון דל"ל עול תחתי (ה) הוי משמע הוי במקומי וכל מאי דייהיב ליה עובד כוכבים הוי כאילו יהבים ישראל דהא במקומו הוא: **הא.** דרב יהודה לא דמיא אלא לסיפא: **אבל אומר לו מלטני מן העוצר.** (ו) לסיפא: **המוכר יינו לעובד כוכבים פסק.** עמו מעות על שלא מדד דמיו מותרין. מפרש בגמרא טעמא מיכא דמוקי לה משום משיכה בעובד כוכבים (ז) קנה הלכך כשמודד מדד דמיו מותרין. מפרש בגמרא טעמא מיכא דמוקי לה משום משיכה בעובד כוכבים (ח) קנה הלכך כשמודד לעובד כוכבים פסולות לנעליהן לסתם כהן לסקורה לף נתוקם אבל אסתם ישראל לא. הא הכא דאסתם מלחמה היא ותקני לסקורות דיש פנאי לבעול: **לנסך אין פנאי.** דילמ׳ סיסוק לא תקיף להו וטרודין במלחמה: **לבעול יש פנאי.** לתקיף להו ילרייהו: **מתני' מותר לומר לו תן לנו את דמיה.** דהא לא קנו לה והוא אינו חייב להן אלא מעות ותניא לעיל (דף סד.) ישראל שנותנ בעובד כוכבים ובניה לו מנה מכר עבודת כוכבים ובניה לו יין נסך ובניה לו מותר: **גמ' לא והפך עלי מגת המלך.** מרנוע שהיו נותנין מתבואותיהן ומבהמותיהן (ד) עישור וישראל זה שחייב לתת למלך יין מותר לומר לעובד כוכבים הפך עלי מע"ג דקא יהיב הפי עובד כוכבים יין נסך והפי ישראל הוא פרעיה דמיה כיון דהוה מני לסלוקי לשלימת דמלכא בזוזי כי יהיב ליה עובד כוכבים יין נסך לאו שלוחיה דישראל הוא: **עול תחתי לעוצר.** היכנס במקומי להפיס את השוטר כמו זה יעלור בעמי (שמואל ג טו). ל"ג לשון אוצר שממונה על תוגרות יין ושמן של מלך לגבות ולאוצר: **עול תחתי קאמרת.** כיון דל"ל עול תחתי (ה) הוי משמע הוי במקומי וכל מאי דייהיב ליה עובד כוכבים הוי כאילו יהבים ישראל דהא במקומו הוא: **הא.** דרב יהודה לא דמיא אלא לסיפא: **אבל אומר לו מלטני מן העוצר.** (ו) לסיפא: **המוכר יינו לעובד כוכבים פסק.** עמו מעות על שלא מדד דמיו מותרין. מפרש בגמרא טעמא מיכא דמוקי לה משום משיכה בעובד כוכבים (ז) קנה הלכך כשמודד לעובד כוכבים יש לו לסלוקי זוזי מן הישראל ויין נסך לא הוי עד דנגע ביה: **מדד עד שלא פסק דמיו אסורין.** לעובד כוכבים לא קנייה במשיכה לכיון דלא פסק דמיו לא סמכה דעתיה (ח) הלכך כי נגע ביה הוי יין נסך דישראל. ומיכא דמוקי לה כשהקדים לו עובד כוכבים מעות לישראל ובגמרא מפרש לה: **גמ' משיכה בעובד כוכבים קונה.** מע"ג דלא יהיב עובד כוכבים דמי לישראל (ט) משך מיניה קנייה וכן ישראל מעובד כוכבים: **פרדשני.** דורון: **ולא הדרי בהו.** משמעון מלמד במשיכה קנינהו המקבלין. ל"ג מתפוסת הגתומים פרדשני מי שיש לו כור חיטין למכור פוסק דמים ללוקח ואולך לביתו ומשגר לו קב חיטין לראות כמה הן יפות ואם מעכב הלוקח לוחו קב אלמו מתקיים המקח ואם אינו חפץ בהן מחזירו: **רב אשי אמר משיכה בעובד כוכבים אינה קונה.** לפ"ז לדיוקיו בעלמא קאמר רב אבל לפי המסת כדאמרינן במסכת בכורות פרק ג' (שם:) דקאמר רב אבל מדרישא משיכה אינה קונה סיפא נמי משיכה אינה קונה אלמא הכי גרסינן ס"ל לרב אבל הלכך ל"ג במילתא דרב אבל לעולם אימא לך בפ"ק דמציעא ס"ל קי"ל כתניתא דרב אבל בתרא הוא ליה הלכתא כוותיה בהאי אלמא קי"ל כתניתא דאמר במשיכה בעובד כוכבים קונה דס"ל כר' יוחנן דאמר יוחנן כלפריסיים והלכה כרבי יוחנן לגבי רשב"ל ופלוגתא (ב) היא דר' יוחנן פרק הזהב (ב"מ מז:) ר' יוחנן סבר מעות קונות דבר תורה וס"ל לדידיה דרשינן לעמיתך בכסף ולעובד כוכבים במשיכה ורשב"ל סבר משיכה מפורשת מן התורה בישראל וס"ל דרשינן לעמיתך במשיכה ולעובד כוכבים בכסף והכי מוכח בבכורות והלכך משיכה בעובד כוכבים קונה כר' יוחנן ופ"ג דרבא קאמר התם פ' הזהב קרא ומתניתין מסייע לרשב"ל לפ משום דס"ל לרבא כרשב"ל אבל מ"מ לפ קשיא לר' יוחנן דרבי יוחנן אמר שפיר כדפי' התם ותדע דהכי הוה כדפי' לעיל משום דרבא סבר כרשב"ל קאמר הכי שהרי רבא גופיה פסיק פרק החולץ (יבמות ו. ושם) כרשב"ל לגבי ר' יוחנן בחלת חמיצ להו התם אבל בעלמא בכל המקומות הלכה כר' יוחנן ומה היה קובר רבא כרשב"ל דהא בהגי דמשיכה מפורשת מן התורה פ"ק ס"ל למיכתביה התם וליכא למימר דלעיל מה שכתבתיה משום דמתניתין מסייע ליה לרשב"ל דהא בהגי תלת דקתניא התם חיכא דמיית דכוותיה דרשב"ל ופ"ה קתניא לה התם עלה ודאי סבר כר' יוחנן בהגיה דמעות קונות בישראל פ"ק דעובד כוכבים במשיכה כדפי' פ"ק המקנה בהמה לעובד כוכבים כדי לפוטרה מן המכורה צריך שימשכנה העובד כוכבים וכבר סגי בלח כפף מיהו רש"י פי' במשיכה אינה קונה בעובד כוכבים עלה כפף לתין הלכה כר' יוחנן עלה דרשב"ל משום דרבא ס"ל כוותיה דהזהב משיכה קונה קל"ל דרשב"ל פ' שני (ג) בשמיה דר' חושעיא ופ' החולץ אינו זוכה עלה הנהו דקתמר רשב"ל משמיה דרפ"ה דה"ק לא קל משיכה בשמיטה מתחילה ועד סוף דפ' השותפין (חולין דף כט:) משום דמשמיה דלוי סבר ממרה רבי שמעון בן לקיש (ד) והכולה לחזר לדברי רש"י ור"ת המקנה בהמה לעובד כוכבים לפוטרה מן המכורה צריך שיתן העובד כוכבים וגם משיכת העובד כוכבים בשמיטת אז לרשותו של עובד כוכבים שהוא שלו ואם אין לו רשות לעובד כוכבים מקנה לו בישראל מדר בגיתו והעובד כוכבים יעגל ויפתח דבהכי קני ליה לרשות כדאמר בגיטין פ' הזורק (דף עז:) ותיחוד ופתח ואמ"כ ימשוך העובד כוכבים בהמה לאותו חדר ובכורות פ"ק (דף ג.) פליגי אמוראי מה צריך שיקנה העובד כוכבים מן הבהמה אימא מ"ד שצריך שיקנה דבר שעושה אותה טרפה ואימא מ"ד אפי' חזנו וגרמא להחמיר ולהקנות לעובד כוכבים דבר שעושה אותה טרפה כגון הריאה והרגל מן הבהמה או מן העובר כשהיא מעוברת אמנם ס"ל שיתן העובד כוכבים מעות שהוא הרגל והריאה עלה סגי שיקנה בפרוטה ועל"פ שעוד יותר כפלים אפ"ה אין לחוש משום גיטול מקח שאין שהדי בישראל שיראו גמר ומקני לעובד כוכבים כדי להפטר מן (ה) הבהמה: **שכילו** זוזי מינייהו והדר ביילו להו כו' **ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה מדמשכה עובד כוכבים קנייה כו' לא צריכא דבייל ורמי למנא דעובד כוכבים.** פירוש אפי' לעולם משיכה בעובד כוכבים קונה כדפי' וה"ק ר"ת כיון דמשיכה בעובד כוכבים קונה אפ"ה אין מעות קונות ואפ"ה היה מועיל המעות שהיו נותנים מתחלה מ"מ הוי יין נסך ברשותו של ישראל מיד שנגע בו ועדיין הוי של עובד כוכבים עד שימשכנו כיון דמשיכה קונה ולא מעות ומיד שנגע בו העובד כוכבים נעשה יין נסך ברשות ישראל

ורמינהי עיר שכבשוה כרקום. ופ"ת דלמא התם מיירי לאחר גמר המלחמה דאז יש להם פנאי וי"ל דמשמע בכל ענין אפי' קודם גמר המלחמה: **הא לא דמיא אלא לסיפא אבל אומר מלטני מן העוצר.** פי' רש"י משום דניגו יתיהל דכי ס"ל הכי מותר משום דמני לסלוקי זוזי מן העולר ול"ל דכי העובד כוכבים יין לעולר לאו שלוחיות דישראל קא עביד ומשו"ה שרי (י) כי האי גוונא מצי ס"ל עול תחתי משמע דלכל מה שהיה תחתי במקומי וכל מה דייהיב כאילו יהיב ישראל דמי להא במקומו הוא כפ"ה ול"ג דל"ל פשיטא דמלטני מן העולר מותר כיון דמייהי דיכול לסלקו לכן ג"ל שהישראל מייב למלך יין (נסך) מ"מ שרי כי ס"ל מלטני מן העולר משום דמשמע ה"ק ליה סלק לאותו ממה שמוכל אבל אינו מצווה לו לפרוע יין נסך ולכך שרי לפי' לס מני לסלוקי זוזי מלא ניין נסך ואפילו הקדיש לו היינר ואמר לעיל (דף סג:) לסמיל גבי פועלים הכא שרי דהתם היינו טעמא משום דהוה מקדיש לו הדיינר בשביל שיתן מיין נסך לפועלים אבל הכא ק"ל שיסלקנו בממות אם יכול הלכך לא מסיב כפורע (ב) יין מיין נסך אבל כי ס"ל עול תחתי הוי כמו שמ"ל פרע למלך תחתי כמו שמני מייב לו יין וממלא פורע מוכו מיין נסך ואפילו לס הקדיש היינר לסול מטעם דפירמתי: **אמר אמימר משיכה בעובד כוכבים קונה תדע דהני פרסאי משדרי פרדשני אהדדי ולא הדרי בהו.** לומר ר"י לתין זה עיקר הטעם אלא משום דאמימר סביר כר' יוחנן דאמר מעות קונות ודריש לעמיתך ובכסף לעובד כוכבים במשיכה דלמר בבכורות (דף יג: ושם) ומה שמניח לפיה מפרדסני דפרסאי אין זה כ"ש ממגע בעלמא שמנגב לפותיהם מן הפרסיים שמיגס מוזיגס תחר המשיכה ש"מ שכך הלין: **פרדשני** דורונות ולא הדרי בהו. מלמד שנתנו במשיכה כ"ש מתפוסת הנתפוסים מי שיש לו כור חטים כו' [ל] פי' בקונטרס זה עיקר לדיעה קמא קני במתנה הוא והוא נא לומר דמשיכה קונה במקח וממכר ותורי"י דלפי' למ"ד אינה קונה כרב אחא בסמוך ה"מ כגון דמיכר כספא אבל במניחה ומתנה לדיכא כספא כ"ע מודו דקני במשיכה או בהגבהה: **רב אשי אמר משיכה בעובד כוכבים אינה קונה.** לפ"ז לדיוקיו בעלמא קאמר רב אבל לפי המסת כדאמרינן במסכת בכורות פרק ג' (שם:) דקאמר רב אבל מדרישא משיכה אינה קונה סיפא נמי משיכה אינה קונה אלמא הכי גרסינן ס"ל לרב אבל הלכך ל"ג במילתא דרב אבל לעולם אימא לך בפ"ק דמציעא ס"ל קי"ל כתניתא דרב אבל בתרא הוא ליה הלכתא כוותיה בהאי אלמא קי"ל כתניתא דאמר במשיכה בעובד כוכבים קונה דס"ל כר' יוחנן דאמר יוחנן כלפריסיים והלכה כרבי יוחנן לגבי רשב"ל ופלוגתא (ב) היא דר' יוחנן פרק הזהב (ב"מ מז:) ר' יוחנן סבר מעות קונות דבר תורה וס"ל לדידיה דרשינן לעמיתך בכסף ולעובד כוכבים במשיכה ורשב"ל סבר משיכה מפורשת מן התורה בישראל וס"ל דרשינן לעמיתך במשיכה ולעובד כוכבים בכסף והכי מוכח בבכורות והלכך משיכה בעובד כוכבים קונה כר' יוחנן ופ"ג דרבא קאמר התם פ' הזהב קרא ומתניתין מסייע לרשב"ל לפ משום דס"ל לרבא כרשב"ל אבל מ"מ לפ קשיא לר' יוחנן דרבי יוחנן אמר שפיר כדפי' התם ותדע דהכי הוה כדפי' לעיל משום דרבא סבר כרשב"ל קאמר הכי שהרי רבא גופיה פסיק פרק החולץ (יבמות ו. ושם) כרשב"ל לגבי ר' יוחנן בחלת חמיצ להו התם אבל בעלמא בכל המקומות הלכה כר' יוחנן ומה היה קובר רבא כרשב"ל דהא בהגי דמשיכה מפורשת מן התורה פ"ק ס"ל למיכתביה התם וליכא למימר דלעיל מה שכתבתיה משום דמתניתין מסייע ליה לרשב"ל דהא בהגי תלת דקתניא התם חיכא דמיית דכוותיה דרשב"ל ופ"ה קתניא לה התם עלה ודאי סבר כר' יוחנן בהגיה דמעות קונות בישראל פ"ק דעובד כוכבים במשיכה כדפי' פ"ק המקנה בהמה לעובד כוכבים כדי לפוטרה מן המכורה צריך שימשכנה העובד כוכבים וכבר סגי בלח כפף מיהו רש"י פי' במשיכה אינה קונה בעובד כוכבים עלה כפף לתין הלכה כר' יוחנן עלה דרשב"ל משום דרבא ס"ל כוותיה דהזהב משיכה קונה קל"ל דרשב"ל פ' שני (ג) בשמיה דר' חושעיא ופ' החולץ אינו זוכה עלה הנהו דקתמר רשב"ל משמיה דרפ"ה דה"ק לא קל משיכה בשמיטה מתחילה ועד סוף דפ' השותפין (חולין דף כט:) משום דמשמיה דלוי סבר ממרה רבי שמעון בן לקיש (ד) והכולה לחזר לדברי רש"י ור"ת המקנה בהמה לעובד כוכבים לפוטרה מן המכורה צריך שיתן העובד כוכבים וגם משיכת העובד כוכבים בשמיטת אז לרשותו של עובד כוכבים שהוא שלו ואם אין לו רשות לעובד כוכבים מקנה לו בישראל מדר בגיתו והעובד כוכבים יעגל ויפתח דבהכי קני ליה לרשות כדאמר בגיטין פ' הזורק (דף עז:) ותיחוד ופתח ואמ"כ ימשוך העובד כוכבים בהמה לאותו חדר ובכורות פ"ק (דף ג.) פליגי אמוראי מה צריך שיקנה העובד כוכבים מן הבהמה אימא מ"ד שצריך שיקנה דבר שעושה אותה טרפה ואימא מ"ד אפי' חזנו וגרמא להחמיר ולהקנות לעובד כוכבים דבר שעושה אותה טרפה כגון הריאה והרגל מן הבהמה או מן העובר כשהיא מעוברת אמנם ס"ל שיתן העובד כוכבים מעות שהוא הרגל והריאה עלה סגי שיקנה בפרוטה ועל"פ שעוד יותר כפלים אפ"ה אין לחוש משום גיטול מקח שאין שהדי בישראל שיראו גמר ומקני לעובד כוכבים כדי להפטר מן (ה) הבהמה: **שכילו** זוזי מינייהו והדר ביילו להו כו' **ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה מדמשכה עובד כוכבים קנייה כו' לא צריכא דבייל ורמי למנא דעובד כוכבים.** פירוש אפי' לעולם משיכה בעובד כוכבים קונה כדפי' וה"ק ר"ת כיון דמשיכה בעובד כוכבים קונה אפ"ה אין מעות קונות ואפ"ה היה מועיל המעות שהיו נותנים מתחלה מ"מ הוי יין נסך ברשותו של ישראל מיד שנגע בו ועדיין הוי של עובד כוכבים עד שימשכנו כיון דמשיכה קונה ולא מעות ומיד שנגע בו העובד כוכבים נעשה יין נסך ברשות ישראל

הגהות הב"ח

(ה) במשנה האומנין ישראל כל"ל ומיכא של נמתק: (ב) גמ' רב אמר אמר (לעולם אימא לך) תפ"מ ונ"ב נמוס. לף גרסם ליה וכן מסמע בפרש"י ד"ה שלפניו: (ג) רש"י ד"ה כרקום מצור מתרגמינן כרקומין ד"ה כל וכו' והא הכא: (ד) ד"ה לף והפך וכו' ומכהמותיהן העישור למלך וישראל זה וכו' ואע"ג דקא יהיב ליה הפי עובד כוכבים יין נסך והפי ישראל פרע ליה דמיה: (ה) ד"ה עול ומיכא הוי משמע כל"ל ומיכא הוי ממקום: (ו) ד"ה אבל אבל וכו' מן העולר דכיון דאסבר לסלוקי בזוזי אי בעי למיתב ליה: (ז) ד"ה המוכר וכו' בעובד כוכבים קונה הלכך כשמודד והיינו משיכה וכו' והוה ליה: (ח) ד"ה מדד וכו' לף מסמע דעתיה שיכול להעלות דמיו הרבה הלכך כי נגע ביה וכו' מעות לישראל ואי"ה כל זמן שלא פסק לא סמכא דעתיה דעובד כוכבים ונגמרל מפרש לה: (ט) ד"ה משיכה כו' לישראל מכי משך: (י) תוס' ד"ה הא לף וכו' ומ"ש שרי רב כי הא' בקונטרס: (יא) ד"ה רב אשי וכו' ומסיים כו' כך פי' בקונטרס: (יב) ד"ה מיין נסך: (ל) ד"ה פרדשני וכו' חטים כו' כך פי' בקונטרס: (מ) ד"ה רב אשי אמר וכו' ומ"ש רב כי הא' קא"ר יוחנן ורשב"ל היא פ' הזהב: (נ) בא"ד קל"ל פ' רשב"ל פ' שני דבכורות משמיה דר' חושעיא: (ס) בא"ד להפטר מן הבכורה הס"ד:

מוסף רש"י

כרקום. מלור מתרגמינן כרקומין (כתובות כז.). **פסולות.** לתפורות לנעליהן, לתפש כהן לתפורה נתוקם (שם).

צז א מיי' פי"ח מהל' מיכוני ביאה הלכה כו סמג לאוין קכה טוש"ע אה"ע סי' ז סעי' י:
צח ב מיי' פי"ג מהל' מאכלות אסורות הלכה כ סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' קלב סעיף ג:
צט ג מיי' שם הלכ' ט ועיין בהסגות וכסף משנה סמג שם טוש"ע שם סעיף ה:
ק ד ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ו:
קא ו מיי' שם הלכ' כג טוש"ע שם סעיף ב:
קב ז מיי' פ"ג מהל' זכייה הלכה יד סמג עשין פב טוש"ע מ"מ סי' קלד סעיף ג בהג"ה: